

кона, щото у тютюнопроизводителя да не може по-дълго отъ 3 години да стои тютюня, слѣдъ което, ако не се продада изгаря се. Знаяйки това, търговцитѣ очакватъ този моментъ и купуватъ тогава добръ отлежалъ старъ тютюнъ безъ пари, за една почерпня, или 100-на оки за 1—2 лева. Пазаритѣ за тютюня могатъ да бждатъ лесно осжществени въ свръзка съ окръжни складове за тютюнъ, дѣто всичкитѣ тютюни въ окръга да се събиратъ и пазятъ и съ които въ сжщо врѣме ще се избавятъ селянитѣ отъ страхъ, че изгубени нѣколко килограма тютюнъ могатъ да го опропасть економически, това до извѣстна степенъ е и причина да не прѣдприематъ селянитѣ производството на тютюня.

Освѣнъ изброенитѣ до тукъ причини за неуспѣха на тютюневото производство, нека се спомене, че ограниченото обработване на тютюня въ окръга се дължи и на това важно обстоятелство, дѣто тая култура изобщо не е добръ позната на нашитѣ селяни.

Като се има прѣдъ видъ изложеното до тукъ, нужно е, слѣдователно, да се взематъ слѣдующитѣ мѣрки, отъ страна на окръжния съвѣтъ за подобренieto и разширението на това важно производство:

1) Да се построятъ идущата пролѣтъ въ село Бинкосъ, въ двороветѣ на нѣкои по-мераклии тютюнопроизводители малки прости парници за рано произвождане на разсадъ. Направата на тѣзи парници и посѣването на сѣмето въ тѣхъ да стане въ присѣтствието на И-ра по земледѣлието или друго вѣщо лице, който прѣзъ това врѣме да запознае и склони тѣзи нѣколко души мераклии тютюнопроизводители, на които се дадатъ парницитѣ, да обработятъ по-добръ бждащитѣ си тютюнища да ги наторятъ и да направятъ въ двороветѣ си удобни мѣста (торища, трапове) за събиране и пазенето на тора. По-нататъшното направляване на тѣзи образцови тютюнопроизводители да става чрѣзъ мѣстния нар. учителъ, който прѣдварително да се запознае съ производството на тютюня.